

nærmest en Ølstat som denne, blev vedtagen, skulde de og de Redtættelser paa Tolden finde Sted. Jeg tror altsaa, at denne Ubundenhed om, hvad Meningen var med dette, ikke kunde være — i alt Fald staa det for mig saaledes — ment ganske bogstaveligt saaledes, som det blev udtalt. Jeg tror ikke, man behøvede at søge hen til Udentingsoverenskomsten for at vide, hvad Meningen var med denne Ølstat, hvad det var, den skulde dække. I øvrigt skulde jeg ikke indvende noget imod, at det i og for sig kunde være korrekt — i alt Fald var der ikke formelt noget at indvende derimod — om denne Lov tillige indeholdt en Bestemmelse om, at den først traadte i Kraft samtidig med, at det og det skete. Det kan jeg saa meget mindre indvende noget imod, som det netop var det, jeg havde foreslaaet i Regeringens Toldlovforslag. Der var jo netop der en Bestemmelse om, at naar en Ølstat blev vedtagen, indtraadte de og de Redtættelser i Toldafgiften og Ophævelse af Selskabsgiften. Det ærede Ting stattede denne Bestemmelse i Toldrevisionsforslaget med den Bemærkning, at Ølstaten maatte gaa for sig alene, og at disse Bestemmelser ikke hørte hjemme i Toldloven. Men jeg tror ikke, at der vilde kunne formelt indvendes noget mod, at en saadan Tilføjning fandt Sted til dette Forslag. At det imidlertid ikke vilde forjone det ærede Medlem med Forslaget, er jo givet, idet det ærede Medlem fordrer Beløbet anvendt paa en ganske anden Maade end som denne.

Ovejen: Det er kun nogle ganske faa Bemærkninger, jeg kunde ønske at gøre i Anledning af min Stilling til enkelt af de foreliggende Vædringsforslag. Jeg skal begynde med at udtale min Glæde over, hvad det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn (Det. Hansen), der har stillet adskillige Vædringsforslag, udtalte i Begyndelsen, at hans politiske Stilling i Grunden var den, at han behandlede enhver Sag efter Sagens egen saglige Bestaendighed. Det er ganske en Stilling, jeg i alle Henseender kan tiltræde, og det er derfor ogsaa den Stilling, jeg indtager til det foreliggende Lovforslag om en Ølstat, og de foreslaaede Vædringer til samme. Derfor kan jeg i al Almindelighed erklære, at jeg kan tiltræde de allerfleste af de Vædringer, der ere stillede af Udvalgets Flertal. Skønt jeg ikke personlig er tilfreds med den Vædring, der gaar ud paa, at Tikonersafgiften først skal indtræde efter 4 Mars Forløb. Jeg havde

ønsket, at den indtraadte straks efter at Loven traadte i Kraft.

Al de Vædringer, der ere stillede af det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn, er der adskillige, som jeg i det hele taget synes godt om, og navnlig skal jeg ikke nægte, at hans Vædringsforslag Nr. 1 har for mig noget tiltalende ved sig, saa derimod jeg troede, det vilde være praktisk muligt og let at gennemføre i Virkeligheden, at indføre en Stat efter Procentindholdet af Øllet, saaledes at det Øl, som indeholder en større Alkoholmængde, svarer en større Stat, skulde jeg gerne gaa med dertil men da jeg tror, at det vil støde paa overordentlig store Banstueligheder, at føre det ud i Livet, tør jeg ikke gaa med til det, saa meget mindre som jeg ikke har den stærkeste Forestilling om, hvilken finansiel Betydning en saadan Stillen af Staten i 2 Dele vil have.

Jeg er det ærede Medlem taknemlig for, at han ogsaa har sin Opmærksomhed henvendt paa at anvende sine Evner i Retning af at saa ogsaa denne Lov saa sproglig ren i sine Udtryk, som muligt, og jeg tror derfor, jeg maa have Lov til i al Bessedenhed at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i sit Vædringsforslag under Nr. 9 til § 20 har han selv gjort sig skyldig, synes jeg, i en sproglig Fejl eller i det mindste i en uskon Sprogform. Naar han nemlig foreslaar, at det skal hedde i § 20: „forudsat at Forseelsen falder ind under § 12, og Angiveren . . .“ saa skulde der utvivlsomt i Stedet for „Angiveren“ staa „han“, idet der ellers vil komme til at staa „Angiveren“ ganske kort efter hinanden, og dette „han“ kan umulig misforstaaes. — Det ærede Medlem begyndte med at sige, at han ikke vilde indpaa almindelige politiske Betragtninger. Det forekommer mig dog, at han kom langt ind paa saadanne. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem i det Stykke, men kun sige, at navnlig hans Vædringsforslag Nr. 11 er det mig aldeles umuligt at stemme for, og det af flere Grunde. For det første antager jeg, at jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at hvad vi ikke skulle tilstræbe her i Landet er en Forøgelse med Millioner af de indirekte Skatter; det skal ikke være vort Formaal; det tror jeg ikke. Det ærede Medlem ytrede, at denne Ølstat endogsaa mulig kunde indbringe et Beløb af 7—8 Millioner, man vidste ikke, hvor meget. Men det forekommer mig derfor, at det vilde være aldeles urimeligt fra det ærede Medlems Side, i det mindste erklærer jeg, at jeg kunde ikke gaa med til at stemme for en saa storartet Forøgelse af de indirekte Skatter.